

Komentář ke skenům ze dne 24/4/20

Opět používám knihu Toma Hustada, neboť je z pramenů, které mám k dispozici, čtenářsky nejprátelejší. Zaměřuje se totiž na příklady, ze kterých se všichni učíme nejnáze. Zachovala jsem strany v knize, abyste viděli, že ne vždy na sebe strany přímo navazují.

Přecházíme od složenin, které nás budou provázet i nadále napříč norštinou k druhému, poněkud obtížnějšímu typu slovo tvorby. Je to avledning/derivace/odvozenina. Zaměřte se na to, abyste byli schopni identifikovat rozdíly mezi složeninami a odvozeninami, více později.

Po úvodní charakteristice AVLEDNING se v této části zaměřují na substantivum (str 75), další slovní druhy přijdou později, ale nejsou tak důležité jako toto. Všimněte si, že sufix rozhoduje o rodu podstatného jména, proto zde poprvé vidíte náznak klíče k tomu, jaký člen bude substantivu přináležet. Vynechala jsem do značné míry pasáže o koncovkách, které jsou odvozeny z řečtiny a latiny, byť v norštině adaptované (-sjon) a od str. 79 kopíruji především germánské sufixy.

Projděte tyto strany pozorně, podtrhněte si věci zcela nové, formulujte, co je nejasné. Hledejte doplnění v jiných zdrojích na internetu, často také na straně <https://www.sprakradet.no/>.

Podklady ze Språkrådet, dříve Det norske språkrådet! Bylo by dobré, kdybyste se do těchto a podobných stránek zadívali tak, abychom se na ně mohli odvolávat. V dané situaci samotnějše převažuje perspektiva praktická, nikoliv lingvisticky teoretická, k té se vrátíme v časech normalizovanějších.

Miluše Juříčková